నాన్న-పులి

వనపల్లి వేంకటరమణారావు
నాగేశ్వరశాస్త్రి.వి

భగవద్గీత మీద బోర్లించిన చేతులు నిర్భీతిగా ఉన్నాయి.

"దేవుని ఎదుట ప్రమాణం చేసి అంతా నిజమే చెబుతాను—అబద్ధం చెప్పను." బోనులో గొంతు దీనంగా, నీరసంగా పలికింది.

పేరుమోసిన ప్రైవేటు లాయరు సాంబమూర్తి 'గెలుపు మనదే' అన్నట్లుగా ప్రముఖ వ్యాపారి సేఠ్ లాల్‌చంద్ వైపు దరహాసం చేస్తూ బోను ముందు కొచ్చి నిలబడ్డాడు.

విలాసంగా పులి తన జూలు దువ్వుకొంటున్నట్లుగా సాంబమూర్తి నల్లకోటు సర్దుకున్నాడు.

"నీ పేరు?" గంభీర ధ్వని లాయర్ నోటినుండి వెలువడింది.

"బాబండి..."

"వట్టి బాబు మాత్రమేనా? పూర్తి పేరు లేదా?" కసురుకొన్నాడు.

"వశిష్ఠుల వెంకట వరాహ నరసింహ బాబండి!"

"తక్కువ లేదు—గుంటూరు చేంతాడంత. నీ పూర్తి పేరు పిలవాలంటే టైము వేస్టు, జ్ఞాపకం పెట్టుకోవాలంటే మెదడుకు కొంత శ్రమ తప్పదు కనుక షార్టుగా పిలుస్తున్నాను. చూడు మిస్టర్ బాబూ! కిందటి ఆదివారం రాత్రి సేఠ్ లాల్‌చంద్ ఇంటికి నువ్వు వెళ్ళవలసిన కారణ మేమిటో వివరంగా చెప్పగలవా?"

"సేఠ్‌జీ గారి షాపులో రెండేళ్ళుగా గుమాస్తా గిరి చేస్తున్నాను. ప్రతిరోజూ వారి స్వంత పనులు ఏదో ఒకటి చేయడం మాలాంటి వారి కలవాటే! ఉద్యోగ రీత్యా షాపు పనుల వరకే మేము పరిమితం కాదు. వారి ఇంటిపనులు కూడా చెయ్యకూడనివి చెయ్యాలి. తప్పదు. లేకపోతే తుమ్మితే వూడిపోయే ముక్కులాగా మా ఉద్యోగాలు పోతాయేమోననే భయం ఎల్లప్పుడూ వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. ఆదివారం రాత్రి 9 గంటలకు షాపు కట్టేసి ఇండ్లకు పోతున్నాము. ఇంతలో సేఠ్‌జీ పరిచయస్తుడు తగిలాడు. అతనితో మాట్లాడుతూ కూర్చున్నారు సేఠ్‌జీ. నేను సెలవు తీసుకొని వెళ్ళబోయేంతలో 'చూడు బాబూ! ఈ పాకెట్ అమ్మగారి కిచ్చేసి వెళ్ళు' అన్నారు సేఠ్‌జీ. సరే నని పొట్లం అందుకుని సరాసరి సేఠ్‌జీ ఇంటికి వెళ్ళాను."

"తరవాతేం జరిగింది?" లాయ రడిగారు.

"అమ్మగారు గేటు దగ్గర నిలబడి ఉండటం చూసి సేఠ్‌జీ గారి కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు కాబోలనుకున్నాను. 'ఇదిగోనండి, అయ్యగా రిది మీ కిమ్మన్నార'ని అంటూ పొట్లం అందించాను."

'ఏమిటివి?' తియ్యగా నవ్వుతూ అడిగిం దామె.

'పువ్వులనుకుంటాను'. ముత్యాలాంటి నవ్వు నాస్వాదిస్తూ జవాబిచ్చాను."

"మిస్టర్ బాబూ! ఈ రెండేళ్ళలోనూ నువ్వు చాలాసార్లు సేఠ్‌జీ గా రింటికి వెళుతూండే వాడవను కుంటాను. నీకు పరిచయ మున్నంతలో అమ్మగారి గురించి నీ అభిప్రాయమేమిటి?" లాయరు సూటిగా అడిగాడు.

"సేఠ్ గారి భార్యపేరు సుభద్రాదేవి. ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకుని ఎనిమిదేళ్ళుగా కాపురం చేస్తున్నారని షాపులో కో—వర్కర్ చెబితే నాకు తెలిసింది. ఆదివారం నాటి రాత్రి జరిగిన సంఘటన వరకు ఆమె చాలా మంచిదనే అభిప్రాయంతోనే ఉండేవాడిని. నిప్పులాంటి ఆడదనుకొనేవాడిని."

"ఇప్పు డా అభిప్రాయం మార్చుకున్నావా?"

"మార్చుకోవటమే కాదు, ఏవగించుకుంటున్నాను కూడా! ఆరోజు జరిగిన సంఘటన వివరిస్తే నాతోపాటు ఇక్కడున్న ప్రతి ఒక్కమనిషీ ఆమె నసహ్యంతో 'ఛీ' కొడతారు. ఇది నిజం."

"ఏమి టంత 'ఛీ' కొట్టే నిజం?" లాయరు గొంతులో హేళన ధ్వనించింది.

"అన్నవాళ్ళు తా 'ఛీ'కొట్టే విషయం అటుంచి, నిజం చెప్పాలంటే నాకేదో పెద్ద శిక్ష విధించేలా చూడాలని అహరహ. మా తలబద్దలు కొట్టుకుంటున్న సేఠ్‌జీ ఇక్కడున్న ప్రతివారు గావించే అవహేళనలకు ఇన్ను సిగ్గుతో దించుకోవలసి వస్తుంది."

అడిగి దానికి కచ్చితమైన సమాధానం కావాలి. ఈ అధిక ప్రసంగం కాదు." లాయరు రౌద్రించాడు.

"జరిగింది జరిగినట్లుగానే చెపుతాను. నేను చెప్పే విషయంలో కల్పనకు ఏమాత్రం తావు లేదు. పొట్లం అందిస్తూ నా చేతిని పట్టుకొం దామె.

'బాబూ! అయ్యగారు రమ్మంటున్నారు.' పిలిచిందామె.

'ఎవరో ఆసామీతో మాట్లాడుతూ షెడ్డుదగ్గిరే ఉండిపోయారు. ఎప్పటి కొస్తారో తెలీదండి' అన్నాను.

'సరే — నీతో కొంచెం పని ఉంది. లోపలికి రా' అంది. చెయ్యి విడిపించుకోబోశాను. వదల్లేదామె.

'ఎందుకండి?' అడిగాను. 'చెబుతాను రా' అంటూ లోపలికి తీసుకెళ్ళింది.

నా మనసులో చెలరేగిన అనుమానం ఆమె పడగ్గదిలోకి తీసుకెళ్ళాక దృఢపడింది. తలుపు బంధించి అమాంతం నన్ను కౌగిట్లోకి లాక్కుంది. ఆమె విడిచిన వెచ్చని ఊపిరి నా చెంపల్ని కొరికేసింది. విడిపించుకోబోయాను. అయినప్పటికీ పట్టు విడవలేదు. ఆడదాన్ని బలవంతం చెయ్యబోతే 'అమ్మ బాబోయ్! చంపేస్తున్నాడు. రక్షించండి' అంటూ కేకలు వెయ్యగలదు. కాని మగవాడి కది సాధ్యం కాదు.

నా శరీరం తీవ్రంగా రెచ్చగొడుతూ ఇంకా, ఇంకా నన్ను [illegible]. మగవాడి బాహువులతో కట్టిపెట్ట గల నే ప్రయత్నం ఆడదాని చేతిలో ఓడిపోవడం ఖాయం — అంతే! నేను ఓడిపోయాను. ఒకరి కౌగిలిలో ఒకరం ఒదిగి పోయాం. పిల్లల్లేక పోవడం వల్ల అందం [illegible]పోలేదు. బిగి సడలని ఆమె ఎత్తుపల్లాల్లో సౌఖ్యం చవిచూశాను.

తలుపు తట్టారెవరో!

బట్టలు సర్దుకుని వెళ్ళి తలుపు తీసిందామె. ఎదురుగా సేఠ్‌జీ. తల వంచుకున్నాను. సిగ్గుతో చితికి పోయాను. చేసిన పని తప్పని తెలుసుకొనే లోగా దొంగనై నిలబడ్డాను. ఇంతే జరిగింది. ఇదే నేను చేసిన నేరమైతే, తప్పు నా ఒక్కడిదే కాకపోయినప్పటికీ, ఏ శిక్ష విధించినా, ఒక ఆడదాన్ని తప్పుకోనివ్వలేదనే తృప్తితో సంతోషంగా శిక్షకు తలవంచి అనుభవిస్తాను."

"దిస్ ఈజ్ అబ్సల్యూట్లీ రాంగ్ స్టేట్‌మెంట్ యువరానర్! ఇతడు ఇప్పటి దాకా చెప్పుకున్నదంతా కేవలం కట్టుకథ. పర తృప్తి కోసం, శిక్ష తప్పించుకోవడం కోసం పన్నిన గాథ. [illegible]. సాక్ష్యాధారాలతో సహా దొరికిన దొంగ ఇతడు. ఒక మోసగాడు. వంచకుడు. అన్నం పెట్టిన చేతినే నరకాలని చూసిన నయవంచకుడు. ఏరు దాటాక తెప్పతగలేసే రకం. తిన్న ఇంటి వాసాలే లెక్కపెట్టే నీచుడు. జరిగిన దానికి, ముద్దాయి చెప్పిన కథకు ఏ మాత్రం పొంతన లేదు. అసలు జరిగిందేమిటో నేను వివరిస్తాను." లాయరు ఒక్క క్షణం ఆగేడు.

బాబు హృదయం లాయరు పలికిన పరుష వాక్యాలకు గాయపడి, చిన్నబోయినట్టుగా మారింది.

కోర్టు హాలంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. కేసును దీక్షగా, ఆసక్తితో వింటున్న జనం లాయరు చెప్ప బోయే విషయానికై మరింత కుతూహలం కన బర్చారు.

సాంబమూర్తి గొంతు ఖంగుమని పలికింది.

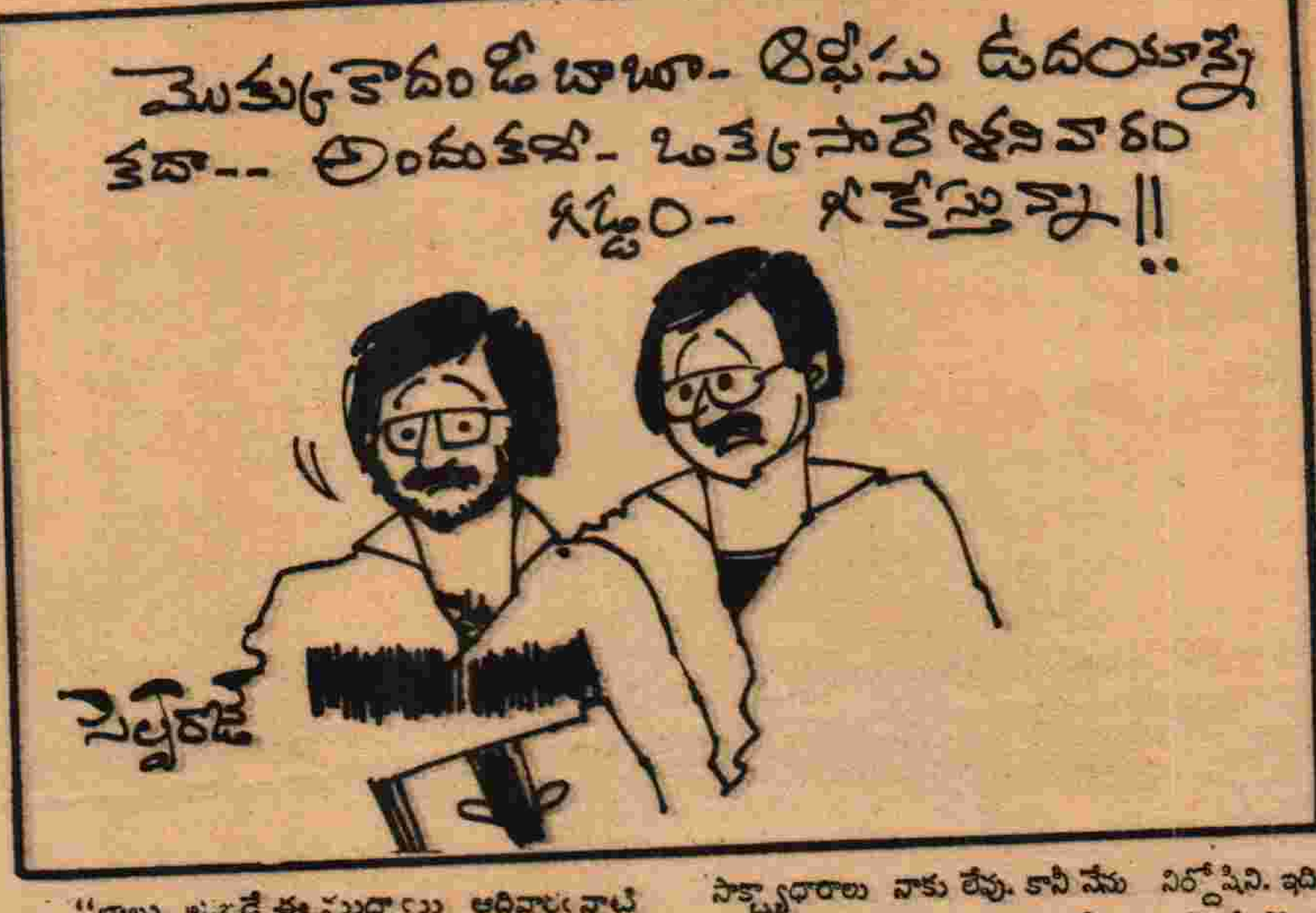

"బాబు చెబుతుండే ఈ ముద్దాయి ఆదివారం నాటి రాత్రి సేఠ్‌జీ అందించిన పొట్లం పట్టుకుని వారి శ్రీమతి గారికి ఇవ్వడానికి వారి ఇంటికి వెళ్ళాడు. అమ్మగారు ఆ సమయంలో ఇంటివద్ద లేరు. సేఠ్‌జీ గారి ఫ్రెండింటికి వెళ్ళడం జరిగింది. అందుకు సాక్ష్యం కోర్టు వారికి సమయంగానే నివేదించబడ్డ వైనాన్ని గమనించగలరు. పని మనుషుల కథనం ప్రకారం ఆ ఇంటిలో ఎప్పటి నుంచో అవకాశానికై ఎదురు చూసుకున్న పథకానికి సమయం చిక్కింది. ఆ క్షణాలలోనే ఇతనిలో దుర్బుద్ధి పుట్టింది. ఇనప్పెట్టె సునాయాసంగా తెరిచి, లక్ష రూపాయలకు పైగా సొమ్ము అపహరించడం జరిగింది. సేఠ్‌గారు వారి పని ముగించుకొని ఇంటికి వచ్చారు. ఏం టున్న మీలో చాలా మందికి ఇప్పుడొక సందేహం కలగవచ్చు సేటు గారు వారి భార్య ఇంటిలోకి లేదని తెలిసి కూడా బాబు చేతికి పొట్లం ఇచ్చి, ఇంటిలోకి పంపటంలో గల అంతర్యం గురించి. ఎటువంటి అనుమానం లేకుండా సేటుగారు ఆ పని చేశారు. బాబుమీద కొంతకాలంగా సేటు గారికి అనుమానం ఉన్నదని, అది ఋజువు చేసుకోవడానికే ఈ నాటకం చేయవలసి వచ్చిందనీ ఇంతకు ముందే సేటుగారు తమ సాక్ష్యంలో వివరించిన విషయం అందరికీ తెలిసిందే!

సేటుగారు హడావుడిగా ఇంటికొచ్చారు. ఎదురుగా పారిపోబోతున్న బాబు, అతని చేతిలో రుమాలు లోని నోట్ల కట్టలు సేటు గారిని దిగ్భ్రాంతుణ్ని చేసి వేశాయి. బాబుని పారిపోకుండా బంధించి, వెంటనే పోలీసు స్టేషనుకి సేటుగారు ఫోను చేశారు. ఇదీ జరిగిన విషయం యువరానర్!

ముద్దాయిని ఆఖరుగా ఒకే ఒక ప్రశ్న వేస్తున్నాను. నేను మోపిన ఈ అభియోగం తప్పని, నిజం కాదని సాక్ష్యాధారాలు గనుక ముద్దాయి ప్రవేశపెట్ట గలిగితే, శిక్ష పడకుండా చెయ్యగలను. నిరూపించుకోగలవా మిస్టర్ బాబూ?"

"క్షమించాలి. నే నేమీ చెప్పలేను. ఎటువంటి సాక్ష్యాధారాలు నాకు లేవు. కానీ నేను నిర్దోషిని. ఇది మాత్రం నిజం." బాబు కళ్ళలో సన్నటి నీటిపొర నిలిచింది.

లాయరు సాంబమూర్తి బలంగా వాదించటంతో నేరం ఋజువైనట్టుగా కోర్టు భావించుకుంది. బాబుకి ఒక సంవత్సరం పాటు జైలు శిక్ష విధించారు. కటకటాల గదిలోకి నెట్టబడ్డాడు. అతని భార్యా బిడ్డలు చేష్టలుడిగిపోయినట్లుగా నిలబడి కన్నీళ్ళతో వీడ్కోలిచ్చారు.

• • •

కాలం తన విధ్యుక్త ధర్మం నిర్వర్తించటంలో ఎన్నడూ జాప్యం చెయ్యదు. మనుషులలో ఉన్న బద్ధకం కాలానికి లేదు. రేపటికి వాయిదా వేసే ప్రసక్తే ఉండదు. అందులోనూ ఒక అన్యాయం జరిగిందని తెలుసుకున్న కాలం అసలు పరుగుకంటే ఇంకా వేగంగా పరుగెడుతుంది కాబోలు!

బాబు విడుదలకు కొద్ది రోజులే ఉన్నాయి. ఈ సంవత్సర కాలంలోను అతడి ఆలోచనలలో చాలా మార్పొచ్చింది. చేయని నేరానికి తల ఒగ్గి శిక్ష ననుభవించడం అతడి ఆలోచనలలో మార్పుకి కారణం. భార్యాబిడ్డ లెలా రోజులు గడుపుతున్నారనే బాధ అతని ప్రస్తుత మార్పుకి అసలు కారణం. సొమ్ము అపహరించాడనే నిందను మోయడం, అది నిజం కాదని చెప్పుకోవడానికి తగిన సాక్ష్యం లేక పోవడం, చేయని నేరం నిజం అని తలచి కోర్టు తనకు శిక్ష వెయ్యడం — దీనికంతకూ మూలం సేటు కావడం అతని వ్యథకు అసలు సిసలు కారణం.

సుభద్రాదేవి ఆస్తికి సర్వాధికారిణి. సేటు భార్యా విధేయుడు. అలా కావడానికి కారణం ఆస్తి ఆమె చేతిలోని గొడుగులాంటిది కావడమే. ఆ గొడుగు నీడలో తను చల్లగా బ్రతికెయ్యాలి. బ్రతకాలంటే ఆమె చెప్పినట్టల్లా, ఆడాలి. కీ ఇచ్చిన బొమ్మలా నడవాలి. కళ్ళకు కనిపించిన నిజాన్ని కూడా అబద్ధంగా మలిచి భార్యను మంచి చేసుకోవలసిన అవసరం సేటుది. అంతే. భార్య నేమీ అనలేని

నిస్సహాయ స్థితిలో ఎదుటి వాడి మీద కోపం తీర్చు కుంటాడు. ఇప్పుడే కాదు, ఎక్కడైనా, ఎప్పుడైనా అదే జరుగుతుంది. అమాయకులు మానసిక క్షోభను అనుభవించడం తప్పని సరై తీరుతుంది.

సేఠ్‌జీ భార్య కౌగిలిలో వెచ్చగా నిద్రలోకి జారాడు. ఆరోజే బాబు విడుదలయ్యాడు. స్టేషను నుండి నడిచి సేటు ఇంటికి వెళ్ళాడు. అతడి కళ్ళు నిప్పులు చెరుగుతున్నాయి.

"దుర్మార్గుడా! నేను చెయ్యని నేరానికి నాకు జైలు శిక్ష పడేలా చూసి, వెచ్చగా విశ్రాంతి తీసుకుందా మనుకుంటున్నావా? పదరా. నిన్ను చంపి ప్రతీకారం తీర్చుకుంటాను." అరుస్తూ బాబు కత్తి బలంగా, సూటిగా సేటు లాల్‌చంద్ గుండెలో దించాడు.

"హా అల్లా! మర్‌గయా, హమ్‌లోగ్ మర్ గయా!" పిచ్చిగా కేకలు వేస్తూ గుమ్మడికాయలా మంచం మీంచి క్రింద పడ్డాడు.

"ఏమండీ! ఏం జరిగింది?" సతీమణి కంగారు పడసాగింది.

"బాబు నన్ను కత్తి పట్టుకుని పొడుస్తున్నాడు. కల వచ్చింది." వణుకుతూ పట్టిన చెమటలు తుడుచు కున్నాడు.

"ఏమోనండీ, నాకూ భయంగానే ఉంది. బాబు ఇంకో వారంలో విడుదలవుతాడు. మీ కల నిజం చేయడని నమ్మకమేముంది?"

సేటు భార్య మాటల కదిరి పడ్డాడు. గుండెలో రాయి పడింది.

తెల్లవారగానే స్టేషనుకు పరుగెత్తాడు.

"హలో సేఠ్‌జీ, ఏమి టిలా వచ్చారు?" ఇన్‌స్పెక్టరు సాదరంగా ఆహ్వానించి కూర్చుండ నియమించాడు. సేటు మౌనాన్ని ఆశ్రయించాడు.

"మళ్ళీ ఏమైనా డబ్బు పోయిందా?" మౌనానికి కారణం అన్వయించుకొంటూ ప్రశ్నించాడు ఎస్. ఐ. శ్రీనివాస్.

"అబ్బే, అదేం కాదు శ్రీనివాస్‌జీ. మీతో కొద్దిగా పని పడింది."

"చెప్పండి."

రాత్రి తనకు కల ద్వారా జరిగిన అనుభవానికి చిలవలు పలవలు చేర్చి సేటు రమ్యంగా వివరించాడు.

శ్రీనివాస్ నవ్వుకున్నాడు.

"ఇందుకు గాను నేను చెప్పవలసింది, చెయ్యవలసింది ఏమీ లేదే" అన్నాడు ఎస్. ఐ.

"ఉంది ఇన్‌స్పెక్టర్ సాబ్! బాబు విడుదల కాక ముందే మరో కేసులో ఇరికించి, ఈసారి యావజ్జీవ కారాగారం పడేలా చూశారంటే మాకు వలసినంత విశ్రాంతి. మీకు కావలసినంత పైకం లాభం. అందాకా ఇది అడ్వాన్సుగా ఉంచండి." నోట్ల కట్ట అందించ బోయాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఒక్క ఉదుటున కోపంతో కుర్చీ నుండి లేచాడు.

"సేఠ్‌జీ! అర్థమైంది మీ ఎత్తుగడ. ఆడిన నాటకం వాస్తవాన్ని కప్పి వేయగలిగింది గాని, నివురు గప్పిన నిప్పులా అతి వాస్తవంగా బయట పడింది.

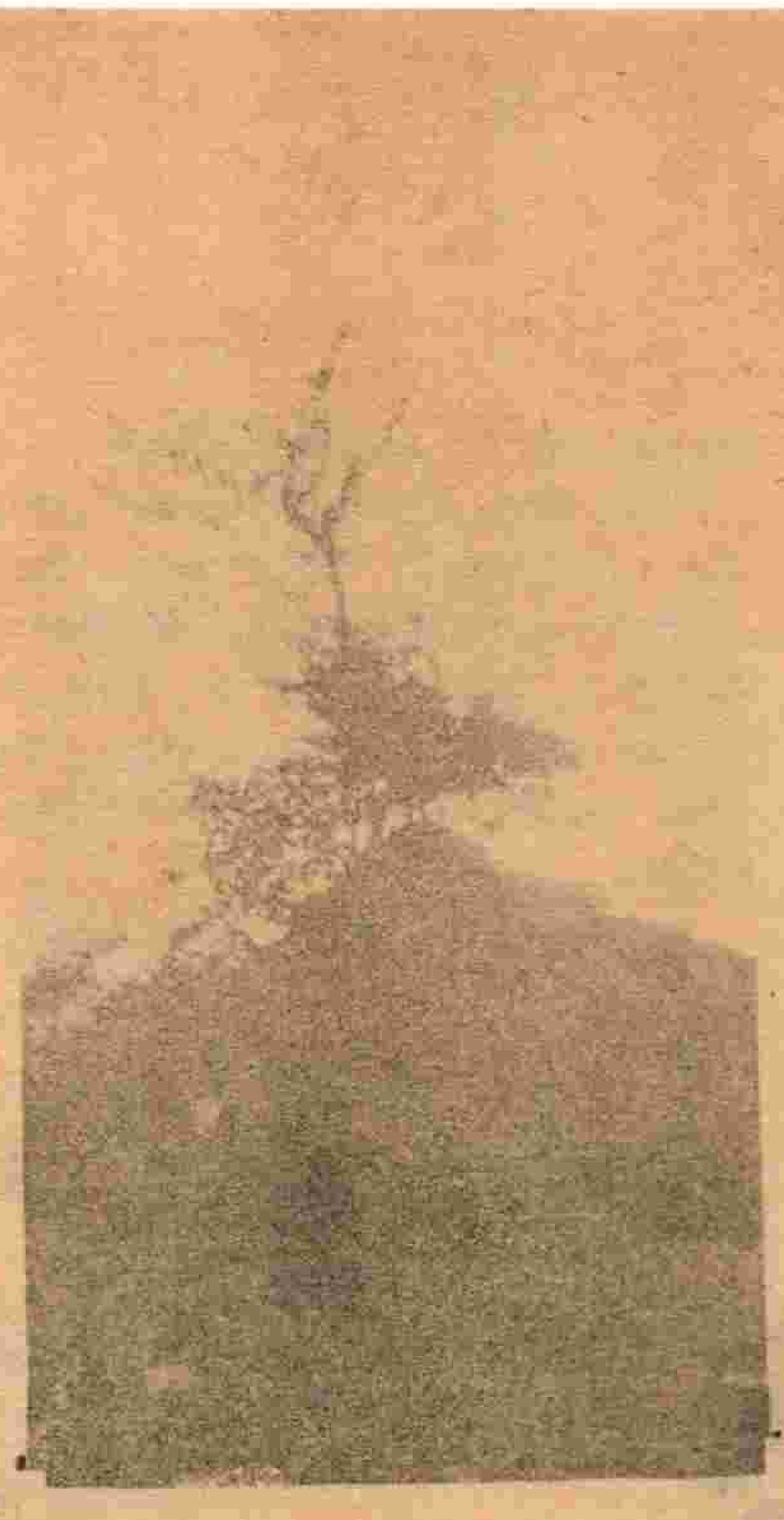

మెట్టు ఫోటో— [illegible]

మీ చేతి కింద నీరు తాగి, న్యాయానికి శిక్ష వేయించగలిగాడు మీరు నియమించిన మీ లాయరు. ఇంతకాలం నిజాయితీ కటకటాల వెనుక చీకటి కొట్లో టైఫాయిడ్ జ్వరంతో మూలుగుతోంది. ఈరోజే బాబుని విడుదల చేస్తున్నాం. ఆలస్యం చేయకుండా [illegible] చూస్తాం. పెద్ద మనిషిగా, ప్రముఖ వ్యాపారిగా భావించి నమ్మినప్పటి వరకూ గౌరవించాను. క్షమించి [illegible] గుర్తుంచుకోండి. మీరు వెళ్ళవచ్చు." నిర్భావంతో గంభీరంగా పలికాడు ఎస్. ఐ. శ్రీనివాస్. నిప్పులు చెరుగుతున్న కళ్ళతో బయటికి నడిచాడు సేటు.

ఎస్. ఐ. బాబుని ఆ రోజే విడుదల చేశాడు. కన్నీళ్ళతో ఎదురు వచ్చిన భార్య వసంతను దగ్గరికి తీసుకున్నాడు. "నాన్నా" అంటూ కాళ్ళకు చుట్టుకు పోయిన పిల్లల్ని ఎత్తుకుని తనివితీరా ముద్దు లాడేడు.

వసంత అనురాగపు దృక్కులలో తల్లడిల్లిపోయిన మనసు కుదుట పడింది. వణికిపోయిన హృదయం అభిమాన వల్లరిలో శాంత పడింది. వసంత అతడి స్నానానికి వేడినీళ్ళు పెట్టింది. భార్యచేతి భోజనం చేసి, మంచం మీద నడుం వాల్చి ఆలోచనల్లో పడ్డాడు.

అర్ధరాత్రి దాటింది. బాబుకి నిద్ర రావటం లేదు. ఏదో నిశ్చయంతో మెల్లగా మంచం మీద నుండి లేచాడు. వడివడిగా సేటు బంగళావైపు కదిలాడు.

సేటు ముందు ఘూర్ఖా గురకలు తారస్థాయిలో ఉన్నాయి. గోడ దూకి లోనికి ప్రవేశించాడు. సేటు గదిని సమీపించాడు. ద్వారాల తలుపుల్ని అర్థం లేకుండా [illegible] గొట్టాడు. సేటు [illegible] గుడ్లు తేలబెట్టి భయంగా చూస్తున్నాడు.

"ఒరే సేఠ్! నిన్ను చంపక విడ్వను" కత్తి ఝళిపిస్తూ సేటు మీద కురికాడు.

"హా—మర్‌గయా భాయీ!" అరిచాడు సేటు.

"[illegible]. నువ్వు బ్రతకటం కాదు. అన్యాయం చెయ్యటం కాదు, దుర్మార్గం సలపటం కా. [illegible] నెత్తురు తాగటం కా—తెలిసిందా? నిన్ను నీ దేవుడే కాదు, ఏ దేవుడూ రక్షించ లేడు." కత్తి పైకెత్తాడు.

సేటు గొంతు తడారి పోయింది. కేక అరిచాడు. బాబు ఆగిపోయాడు. వణుకుతున్న సేటుని చూశాడు. అభిప్రాయం మార్చుకో బోయేంతలో సేటు పలికాడు.

"బాబు బాబూ! నీకేం కావాలో తీసుకో. నన్ను మాత్రం ప్రాణాలతో వదిలిపెట్టు. నీ కాళ్ళకు మొక్కుతా." మృత్యు భయంతో అన్నాడు. వంగి బాబు కాళ్ళను నమస్కరించేడు.

బాబు పకపకా నవ్వాడు.

"ఉందిలే జుట్టు, ఉండకపోతే కాళ్ళు పట్టుకొండా నీది. సరే కానీయ్, నీ బతుకైన ప్రాణం ఖరీదు లెక్క కట్టాలంటే చాలా ఉంటుంది. అది నీకూ తెలుసు. నేను లక్ష కంటే ఎక్కువ కోరను. కానీ! ఇస్తే వెళ్ళి పోతాను."

సేటు భయంతో లేచి వెళ్ళి, ఇనప్పెట్టె తెరిచి లెక్క పెట్టకుండా లక్షకు పైగా నోట్ల కట్టలు తెచ్చి బాబు చేతి కందించాడు.

"ఒరేయ్ సేఠ్. లక్ష రూపాయలు అపహరించా డని కదూ నన్ను జైలుకి పంపించావు. కాని ఈసారి నిజంగానే లక్ష తీసుకెళుతున్నాను. అయితే నాకు మాత్రం ఈ సారి జైలు శిక్ష వేయించ లేవు. ఇది ఖాయం. [illegible], ఛీ." బాబు నిమ్మళంగా నోట్ల కట్టలు తీసుకుని వెళ్ళి పోయాడు.

"బేబీ, బేబీ..." సేటు ఆరాటంగా పక్క గదిలో పడుకున్న భార్య దగ్గరకు పరుగెత్తాడు.

"ఏమిటండీ, మళ్ళీ కలేదైనా వచ్చిందా?" నిదుర ప్రశ్నించింది.

"లేదు బేబీ. వాడు నిజంగానే వచ్చాడు. మన లక్షకు ఎసరు పెట్టాడు. లక్ష్మి ఎలా ఎలా వెళ్ళుతూ ఉంటే నా గుండె ఎలా ఎలా కొట్టుకుంటోంది."

"చూస్తా [illegible]—రేపటి స్టేషనుకు రిపోర్టు ఇవ్వండి."

"ఏమని ఇవ్వను బేబీ. ఇన్‌స్పెక్టరు [illegible] మాటలకు విలువ ఇవ్వడం లేదు. రిపోర్టు ఇవ్వడంవల్ల సుఖం లేదు. ఒకవేళ చెప్పినా 'నాన్నా పులి-వచ్చె' కథలా అవుతుంది నా పరిస్థితి. పైగా అది పెద్ద ధనం. పోతేపోయింది. [illegible]—నా పరువు బజారు కెక్కుతుంది."

సేటు నోరు నొక్కుకుని, భార్య నోరు మూయించేలా చేశాడు. [illegible] పోయాడు. ఏమీ చేయలేకపోయాడు.

అయితే [illegible] కోసం [illegible] వెళ్ళితే [illegible] ఒక్కసారి [illegible] నెల రోజుల క్రితం కొత్తగా వెలసిన 'బాబా [illegible] నిలయం' అనే అట్టల [illegible]. [illegible] మాత్రం [illegible] ఎవరికీ తెలియకూడదు.

*